

τρος γέρων ἀργός καὶ ἀκίνητος· καὶ ἐζήτησαν οἱ τοιοῦτοι καὶ παρεκάλεσαν ἔχειν τὸν δηλωθέντα υἱὸν αὐτοῦ τὸν Θεόδωρον μεθ' ἧς στρατάς εἶχον τὸν εἰρημένον Πέτρον τὸν πατέρα αὐτοῦ· ἥδη διορίζεται ἡ Βασιλεία μου δια τοῦ παρόντος αὐτῆς ὀρισμοῦ· καὶ εὐεργετεῖ πρὸς τοὺς τοιούτους αὐταδέλφους ἔχειν τὸν τοιοῦτον Θεόδωρον τὸν Κόμπην ἀπὸ τοῦ νῦν καθὼς εἶχον τὸν πατέρα αὐτοῦ· κατὰ τὴν δύναμιν καὶ περίληψιν τοῦ πρὸς αὐτοὺς προαπολυθέντος ὀρισμοῦ τῆς Βασιλείας μου· καὶ οὐδὲν ἔχωσι παράτινος ὑπὲρ τούτου διενόχλησιν ἢ διάσισμον τὸν τυχόντα, ὀφειλόντων καὶ αὐτῶν διατελεῖν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς εἰς τὴν Βασιλείαν μου ὀρθῶς, πιστῶς καὶ προθύμως, καθὼς ἔταξαν καὶ ὑπεσχέθησαν. Ἐπεὶ καὶ εἰς τὴν περί τούτου δῆλωσιν, ἐγένετο πρὸς αὐτοὺς καὶ ὁ παρὼν ὀρισμὸς τῆς Βασιλείας μου.

Μηνὶ Μαρτίῳ Ἰνδικτιῶνος τρίτης τοῦ 599 μ. ἔτους.

† Δεσπότης ὁ Πορφυρογέννητος.

ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΕΙΣ ΝΙΝΕΥΙ. Εἶναι γνωστὸν ὅτι τῆς Νινευῖ, ἧς τὴν καταστροφὴν ἀρχαῖαι καὶ ἱεραὶ προφητεῖαι ἀνήγγειλον, μέχρις ἐσχάτων ἀκόμη οὐδὲ ἵχνος ἐσώζετο, οὐδὲ ὁ τόπος ἐγινώσκετο ὅπου ἠγείρετο ποτὲ ἡ βασιλίς ἐκείνη τῶν Ἀσιανῶν πόλεων. Ἀλλὰ πρὸ τινων ἐτῶν, ὁ Γάλλος πρόξενος Βόττας πρῶτος ἀπέλαβε τὴν δόξαν τῆς εὐρέσεως μεγίστων εἰς τὴν θέσιν Μοσούλ καὶ πολυτιμοτάτων ἐρειπίων αὐτῆς, ὧν πολλὰ κοσμοῦσι σήμερον τὸ Γαλλικὸν Μουσεῖον, καὶ λαμπρὰ ἐκδόσις αὐτῶν ἐτοιμάζεται. Μετ' αὐτὸν δὲ, καὶ ἀπὸ αὐτοῦ τὰ παράδειγμα προτραπείς, ἀνέσκαψεν ὁ ἄγγλος Λαυάρος πλησίον τοῦ Μοσούλ εἰς Νεμρόδ, καὶ αἱ ἐρευναὶ του εἶχον οὐχ ἥττον λαμπρὸν ἀποτέλεσμα· ὥστε καὶ τὸ Βρεταννικὸν Μουσεῖον ἐπλουτίσθη δι' ἀφθόνου λείας μνημείων τῆς Ἀσσυριακῆς τέχνης. Ἐσχάτως δὲ ὁ αὐτὸς Ἀγγλος ἀξιωματικὸς, ἐπαναλαβὼν εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν τὰς ἀνασκαφάς, εὗρε περιεργότατα ἀντικείμενα. Κατ' ἀρχὰς οἱ ἐργάται ἀπῆντησαν τὴν οὐδὸν μίξ τῶν πυλῶν τῶν ἀνακτόρων, καὶ ἐπ' αὐτῆς τὰ ἵχνη τῶν τροχιῶν, ἐπιμαρτυροῦντα τοὺς λόγους τοῦ προφήτου Ναούμ, ὅστις τὴν καταστροφὴν τῆς Νινευῖ προαγγέλλων, λέγει (Γ'. 2): *Φωνὴ μαστίγων, καὶ φωνὴ σεισμοῦ τροχιῶν, καὶ ἔκπουν διώκοντος, καὶ ἄρματος ἀναβράσσοντος.* Παρ' αὐτὴν δ' εὗρον τρεῖς γιγαντιαίους χαλκοὺς λέβητας, καὶ διαφόρους μεταλλίλους πίνακας, ἐξ ὧν ἐξαγαγὼν μετὰ μεγίστης προσοχῆς ὁ Κ. Λαυάρος τὸ χῶμα, τὸ πληρὸν σχεδὸν ὁλοκλήρως αὐτοὺς, εὗρε μετ' αὐτοῦ ἀναμειγμένα ἀπειράριθμα ἐλεφάντινα κοσμήματα διαφόρων σχημάτων, ἓνα σιδηροῦν πέλεκυν, καὶ παντοῖα ἄλλα ἀντικείμενα, ἄγνωστα μέχρι τοῦδε, διότι ὅλοι οἱ

παρευρεθέντες εἰς τὴν ἀνακάλυψιν ὑπεσχέθησαν ἔχειν ἐντελῆ. Κατὰ τὴν 6 Ἰανουαρίου ἀνεῦρε προσέτι ἀσπίδας, καὶ ξιφῶν λαβὰς, διότι ὁ σκῆψος εἶχε φάγει τὰς λεπίδας, καὶ πολλὰ μετὰλλινα ἀγγεῖα, καὶ ποτήρια, καὶ φιάλας ἐξαισιῶς περιγεγλυμμένας καὶ τορβευτάς, καὶ ἀπειράριθμα κομίσια ἐκ μαργαριτομήτρας, καὶ οὐκ ἦν πέρας τοῦ κόσμου αὐτῆς (Ναούμ, Β, 9). Τὰ ποτήρια καὶ λοιπὰ κοσμήματα εἰσὶν ἐξ ἀγνώστου μεταλλῶν μίγματος, περικαλύπτονται δὲ ὑπὸ χαλκοῦ διαλελυμένου ἥδη καὶ κρυσταλλωθέντος, τόσον δ' εὐθραύστου, ὥστε, ψαυόμενα καταστρέφονται, καὶ ὁ Κ. Λαυάρος τὰ ἐξῆγε διὰ τῶν ἰδίων χειρῶν του τῆς γῆς, καὶ τὰ πέμπει ἥδη χωρὶς νὰ τὰ καθάρῃ εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ὅπου θέλουσι κεῖσθαι ἐν τῷ βρεταννικῷ μουσεῖῳ, ἀποδείξει τῆς ἀληθείας τῶν λόγων τούτων τοῦ προφήτου· *Καὶ ἐπιτρέψω ἐπὶ σὲ βδελυγμὸν κατὰ τὰς ἀκαθαρσίας σου* (Ν. Γ'. 6). Εὐρέθη δὲ προσέτι καὶ ἐν ἀγγεῖον μαρμαρίνον, καὶ δύο κολοσσαῖκοι λέοντες, τὰ ἀγαπητὰ ἐμβλήματα τῶν Νινευιτῶν, τὰ ἐμφαίνοντα ἰσως συμβολικῶς τὴν πρὸ 3,000 ἐτῶν δύναμιν καὶ δόξαν τῆς πόλεως αὐτῶν, ἧτις ἦν τὸ κατοικητήριον τῶν Λέοντων· ὁ Λέων, ὃς ἤρπασε τὰ ἱκανὰ τοῖς σκύμοις αὐτοῦ, καὶ ἀπέπνιξε τοῖς Λέουσιν αὐτοῦ (Ν. Β'. 11 καὶ 12). Πάντα δὲ ταῦτα τὰ ἐξαισία καλλιτεχνήματα μετακομίζονται ἥδη εἰς Λονδῖνον, ἵνα πληρωθῇ ἡ προφητεία ἡ λέγουσα: *Καὶ ἐξ οἴκου θεοῦ σου ἐξολοθρεύσω τὰ γέλοιά σου* (Ν. Α'. 14), καὶ *θήσωμαί σε εἰς παράδειγμα* (Γ'. 6).

ΜΕΘΟΔΟΣ ΕΚΤΥΠΩΣΕΩΣ ΜΝΗΜΕΙΩΝ. Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἠγόρασεν ἐσχάτως παρὰ τοῦ Κ. Λοττίνου τοῦ Λαυάλου (Lottin de Laval) τὸ μυστικὸν ἐφευρέσεως αὐτοῦ, ἀπορώσεως νέον τινὰ τρόπον δι' οὗ δύνανται ν' ἀποτυπῶνται μετὰ μεγίστης ταχύτητος καὶ ἀκριβείας πᾶσαι αἱ ἐπιγραφαί, ὅσον πολυσύνθετοι καὶ λεπταὶ καὶ ἂν εἶναι, καὶ παντὸς εἶδους ἀνάγλυφα, ὅσον ἐκτεταμένην καὶ πρὸς ἐχούσαν καὶ ἂν ἔχωσι τὴν ἐπιφάνειαν. Κατὰ τὴν μέθοδον ταύτην ὁ Κ. Λαυάρος ἀπετύπωσε 134 μεγάλα μνημεῖα τῆς Ἀσσυρίας, τῆς Χαλδαίας καὶ τῆς Περσίας, καὶ τὰ ἐκτυπα αὐτοῦ ἐκρίθησαν ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας ἄξια νὰ τεθῶσιν εἰς τὸ Μουσεῖον παρὰ τὰς πρωτοτύπους συλλογὰς, ὡς ἀξιόλογον αὐτῶν συμπλήρωμα. Ἡ Ἀκαδημία τῶν ἐπιγραφῶν θέλει ἐπιμεληθῇ τὴν διάδοσιν τοῦ μυστικοῦ τῆς μεθόδου ταύτης.

ΕΥΣΤΟΧΟΣ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ. Ἀγγλος περιηγητὴς ἦλθε ποτὲ εἰς Ρώμην, ἔχων ἐπισήμους συστάσεις πρὸς τὸν Πάπαν, ὅστις, δεξιούμενος αὐτὸν, διέταξε νὰ τῷ δειχθῶσιν ὅλα τὰ Μουσεῖα, αἱ ἐκκλησίαι, αἱ τελεταί, καὶ ὅ,τι περίεργον εἰς ἐκείνην τὴν μεγαλόπολιν. Ἀφ' οὗ δὲ τοῦτο ἐγένετο, ἐρώτησεν ὁ Πάπας τὸν ξένον του ἂν εἶδεν ὅσα ἐπεθύμει, καὶ ἂν εὐχαριστήθη.

— Εὐχαριστῶ τὴν ὑμετέραν ἀγιότητα, ἀπεκρίθη, ὁ Ἀγγλος. Μόνον τὴν ἐθιμοταξίαν τὴν ἐπὶ τῆς χειρὸς τοῦ παπικοῦ θρόνου μοὶ μένει νὰ ἰδῶ ἀκόμη.

— Ὅσον δι' ἐκείνην, ἀπεκρίθη γελῶν ὁ Πῖος, μέ συγχωρεῖτε, ἀλλὰ θέλω προσπαθῆσαι νὰ μὴ τὴν ἰδῇτε τόσον ταχέως.